

نويز كۆله كەي دىنە

✍️ زىننەت حاجى محمود

نويزەكانت بە شىۋەيەك بىت كە رەزامەندى
خوای گەورەى لەسەر بىت؟؟؟
خۆ تۆ ھەتاھەتايە لە ژياندا نامىنى و
پۆڭك دىت مردن يەخەت بگرىت!

ئەو ھەش باش بزانە كە مردن بە
دەولە مەندى و فەقىرى نىيە! وە بە جوانى و
ناشیرىنى نىيە! وە بە زىرەكى و تەمەلى
نىيە! وە بە پىرى و گەنجى نىيە! وە بە
گەورە و بچووكى نىيە! چەندەھا كەس
ھەبوون لە تەمەنى من و تۆش بچوكتەر بوون كە
چى ئىستا مردوون، ھەريەككە لە ئىمە پۆڭى
مردنى ديارى كراو، باشە قەت بىرت لەو
نەكردۆتەو ھە بلىي: خۆ ھەردە بىت پۆڭك بىت
منىش بمرم بۆ چى تەمەنى ئالتونىم بە فىرۆ
بچى؟

وہ ئەم پرسىيارەش لە خۆت بکە و بلىي:
باشە بۆچى شەيتان گالتەم پى بکات؟ لە
كاتىكدا كە خوای گەورە لە قورئانى پىرۆزدا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی
رَسُوْلِ اللّٰهِ وَعَلٰی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِیْنَ،
اٰھا بىعد:

سەرەتا: وام بە باش زانى بابەتیکى لەم
جۆرە بنووسم و پىشكەشى بکەم بە ھەموو
ئەو كەسانەى كە تا ئىستا گرنگى بە
نويزەكانيان نادن، وە ھىوادارم لەم بابەتەمدا
بتوانم سوودىك بگەيەنم بە خوینەرى بەرپۆز:

پىم خۆشە بەم ووتە پىرۆزەى (رَبُّ
العالمین) دەست پىبکەم كە دەفەر موویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

[الذاریات].

واتە: من جنۆكە و ئادەمیزادم درووست
نەكردوو، تەنھا بۆ ئەو نەبىت كە بەندایەتى
من بکەن و بە تاك و تەنھا من بپەرستن .

لیرەدا ئەم پرسىيارە دىتە پىشەو ھەو پىت
دەلیم: بۆچى تا ئىستا بىرت لەو نەكردۆتەو

ئاگادارماني كردۆتسه وه وه فەرموویەتی:

﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (١٦)

[الزخرف].

واته: با شهیتان پیتان پینەگریت و له رپی راست لاتان نه دات، چونکه بیگومان نه و دوزمنیکی ئاشکراتانه.

به پاستی مردن حقه و نه و حقه ش هه موو که سیک ده بیته بیچیزیت، ئیتر نه مرو بیته یان سبهی وه ک خوی گوره له قورنانی پیروژدا

ده فەرمووی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (١٨٥)

[آل عمران].

واته: هه موو نه فسسیک ده بیته مردن بیچیزیت، که توش مردیت نه و ناتوانی بو یه ک چرکه ش بیته بگه پیتته وه و ته وبه بکهی، هه روه ها له دوی مردن ده رگای ته وبه داده خری و ته وبه له که س وه رناگیری، بو یه تادهرنگ نه بووه ته وبه بکه و نویره کانت به ریکی نه نجام بده .

پیغه مبه ری پیشه و امان ﷺ ده فەرمووی:

(رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ ...) (١)

واته: سه ری هه موو شتیکی ئیسلامه، وه برپه ری پشتی ئیسلامیش نویره کردنه، به واتایه کی تر: (نویره کۆله که ی دینی ئیسلامه) .

وه هه روه ها ده فەرموویته:

(أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ) (٢)

واته: یه که مین کرده وه که له پۆزی دوا پیدا به نده ی له سه ر موحاسه به ده کریته نویره، نه گه ر نویره که ی ریک و چاک و ته و او بوو نه و ا سه رجه م کرده وه کانی تریشی چاک و ته و او ده بیته، وه نه گه ر خراپ بوو نه و ا سه رجه م کرده وه کانی تریشی ته و او نابیته .

سویند به خوا نویره کردن دل و ده روونت ئاسووده ده کات، بو یه تکات لیده که م و ئامۆزگاریم نه وه یه تادهرنگ نه بووه ده ست بکه به نویره کردن و قیامه تی خوت مه فه وتیننه بو دونیایه ک که وه ک پارچه به فریک وایه که له ناو ده ستدا بی و هه رده بی بتویتته وه و بیته به ئاو و نه مین، به لام نه و به هه شته ی که خوی گوره ئاماده ی کردوه بو موسلمانانی له خواترسی ئیمان جیگیر پانایه که ی به قه د

(2) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: 1358).

(1) (صحيح سنن الترمذي: 2616)

گه وره یه ① رۆژێك ده بیینن هه موو شیرده ریک بی ناگایه له وهی که شیر ی پی ددهات، وه هه موو خاوهن هه ملیکیش هه مله که ی داده نیت و خه لکیش ده بینیت سه رخۆشن و له راستیشدا سه رخۆش نین به لام سزای خوا تووندو سه خته .

هه روه ها خوای گه وره فه رموویه تی:

﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ⑧ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ ① وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ⑩ يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ

الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ⑪ وَصَحْبِهِ

وَآخِيهِ ⑫ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ⑬ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

يُنَجِّيهِ ⑭ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَى ⑮ نَزَاعَةَ اللَّشْوَى ⑯ تَدْعُوا مَنْ

أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ⑱ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

⑲ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ⑳ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

㉑ إِلَّا الْمَصْلِينَ ㉒ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ㉓

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ㉔ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ㉕

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ㉖ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ

مُتَشَفِّقُونَ ㉗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ㉘ وَالَّذِينَ هُمْ

لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ㉙ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ㉚ فَمَنْ أَبْغَىٰ وِرْلَهُ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْعَادُونَ ㉛ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ زَعُونَ ㉜ وَالَّذِينَ

هه موو زهوی و ئاسمانه کانه و خۆشییه که ی هه رنا بریته وه .

هه روه ها ئه وه ش بزانه که بیبا وه پان (ئه و که سانه ی که تا ئیستا با وه پیان به مردن و نو یژکردن و بالاپۆشی و ته وه به کردن نی یه) له قه بردا فریشته یه کیان بو دانرا وه سزاده ری بی ت .

خۆ ئه گه ر با وه ری هینابی و نو یژی به ریگی کرد بی و خۆی پاراست بی له کاره خراپ و پرپوچه کانی ئه م دونیا بر او هیه ئه و ئه م کرده وه چاکانه ده بنه ریگر له و سزا سه خته ی قه برو قیامهت و ده بنه هۆی سه رکه وتنی له و رۆژه ی که نه باوک و نه دایکیش به هانای رۆله یانه وه ناچن له و رۆژه ی که خوای په روه ردگار له قورئاندا به م جو ره بو ی باس کردوین: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبِّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ②﴾ [الحج] .

واته: ئه ی خه لکینه له خوای په روه ردگار تان بترسن چونکه به راستی کاره ساتی بوومه له رزه ی قیامهت شتیکی زور

﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾
 ﴿۳۳﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۳۴﴾

واته: پوژئی قیامت ئه و پوژیه که
 ناسمان وه کو مس و پوئی تواوهی لیڈیت ﴿۸﴾
 وه شاخه کان وه کو خووری شیکراوهی لیڈیت
 ﴿۹﴾ وه هیچ دوستیک له دوسته کانی خوئی
 ناپرسیته وه و بایه خیان پی نادات (واته: کهس
 له کهس ناپرسیته وه ئه گهر چی دوست و
 خوشه ویستی شی بیئت) ﴿۱۰﴾ له کاتیکدا که
 ده شیانبینن، تاوانبار خوژگه ده خوازیت
 به وهی که و کورپه کانی بکات به فیدای سزای
 ئه و پوژه ﴿۱۱﴾ ههروه ها خیزانه که ی و براکه شی
 ﴿۱۲﴾ ههروه ها ئه و بنه ماله و عه شیره ته ش که
 ده یگرنه خویمان ﴿۱۳﴾ ههروه ها هه موو ئه و
 که سانه ش که له زه ویدان بهس بو ئه وهی
 پرزگاری بیئت ﴿۱۴﴾ نه خیر، ئه وه ئاگریکی
 بلایسه داره ﴿۱۵﴾ پیستی روو و سه رو له شی
 دائه مالیت ﴿۱۶﴾ وه ئه و ئاگره بانگی ئه و
 که سانه ده کات که و له دنیا دا پشتیان
 کردوه له حه ق و لاری بوونه ﴿۱۷﴾ وه پاره ی
 کو کردوته وه و ه لیکرتووه و له پیناوی خوا دا

لیی نه به خشیه وه ﴿۱۸﴾ به راستی مرؤف و
 دروست کراوه که سووره له سهر دنیا و
 خوشیه کانی - به شیوه یه که - ﴿۲۰﴾ ئه گهر
 زیانیکی پی بگات زور بیزارو بی تاقهت ده بیئت
 ﴿۲۰﴾ وه ئه گهر خیریکی شی توش بیئت
 ده یگریته وه و لیی نابه خشیت ﴿۲۱﴾ ته نها ئه و
 که سانه نه بیئت که نوپژگهرن ﴿۲۲﴾ ئه وانهی
 که و ه همیشه به رده وامن له سهر ئه نجامدانی
 نوپژگهرن کانیا ن ﴿۲۳﴾ وه ئه وانهی که و له نیو
 پاره و مالیندا مافیکی دیاریکراوی زانرا و هیه
 ﴿۲۴﴾ بو ئه و که سانه ی که دا واده که ن و
 ئه وانه ش که بی به شن و داوانا که ن ﴿۲۵﴾ وه
 ئه وانهی که و با وهریان به پوژی دوا یی هیه و
 به راستی ده زانن ﴿۲۶﴾ وه ئه وانهی که و له
 سزای په روه ردگاریان ده ترسن ﴿۲۷﴾ به راستی
 سزای په روه ردگاریان نابیئت که س خوئی لی
 بیبک بکات به لکو ده بیئت هه موو که سیک لیی
 بترسیت ﴿۲۸﴾ وه ئه وانهی که و پاریزگاری
 ده که ن له عه وره تیان ﴿۲۹﴾ ئیلا له خیزان و
 که نیزه که کانیا ن نه بیئت ئه و له مه دا گله بیان

سزای نهو که سانه ی که وا که مته رخه من له
نويزه کانیا ندا:

خوای گه وره فه رموویه تی:

﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ

سَاهُونَ ﴿٥﴾ [السمعون] .

واته: تیاچوون و سزا بو ئه و
نويزه گه رانه ی که وا که مته رخه می ده که ن له
نويزه کانیا ندا و بایه خی پی ناده ن و له کاتی
دیاری کراویدا دوی ده خن .

وه خوای گه وره زه می مونافیقو
دوو پروکان ده کات و باسی یه کی که له
سیفه ته کانیا ن ده کات که وا ته مبه لی ده که ن له
نويزه کردندا هه روه که فه رموویه تی: ﴿وَإِذَا قَامُوا

إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا﴾ ﴿١٤٢﴾ [النساء] .

واته: مونافیقه کان کاتی که هه لئه سن بو
نويزه کردن به ته مبه لیه وه هه لئه سن .

جا نه گه ر نه مه حالی که سانی نويزه گه ری
که مته رخه م و ته مبه ل بیت (واته نويزه ده که ن
به لام که مته رخه می و ته مبه ل تی دا ده که ن) که
سیفه تی مونافیقه کانه و تووشی سزاو
تیاچوونیا ن بکات !!! که واته ده بیت حالی
که سانی نويزه که ر چون بیت نه وانه ی که هه ر
نويزه ناکه ن و وازیا ن لی هی ناوه ؟

له سه ر نی یه ﴿٣٠﴾ وه هه رکه سی که له جگه
له وه دا به کاری بی نیت نه و سنووری خوای
به زان دو وه ﴿٣١﴾ وه نه وانه ی که وا ناگیا ن له
نه مانه ت و به لینه کانیا نه خیانه تی تی دا ناکه ن
﴿٣٢﴾ وه نه وانه ی که وا که هه لئه سن به
به جیه یان و ده برپینی شایه تی دان له کاتی
پیویستدا ﴿٣٣﴾ وه نه وانه ی که وا پاریزگاری
ده که ن له نويزه کانیا ن و به ری کو پی کترین
شیوه نه نجا میان ده دن بی که مته رخه می
﴿٣٤﴾ ئا نه وانه له نیو باخه کانی به هه شتدا
ریزیان لی ده گیریت ﴿٣٥﴾ .

نه مه پا داشت و ده رنه نجا می که سانی
نويزه گه ره نه و نويزه گه رانه ی که وا هه می شه
به رده وامن له سه ر نويزه کردن و پاریزگاری
ده که ن له سه ری و که مته رخه می تی دا ناکه ن و
هه رگیز نويزیا ن لی ناهه وتیت .

وه با پی که وه ئاو ری که بده ی نه وه به لای
که سانی که مته رخه م له نويزه کانیا ندا و
هه روه ها نه وانه ش که نويزه ناکه ن و
ده یفه وتینن بو نه وه ی بزانی ن چ پاسزاو
ده رنه نجا می کیا ن هه یه :

سزای نهو که سانهی کهوا ههر نویژ ناکهن
ووازیان لی هیئاوه:

خوای گه وره فرموویه تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ رَهينَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا اَصْحَابَ الْيَمينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّتٍ يَسَاءَلُونَ
﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَنْ
نُكَّ مِنْ الْمَصْلِينَ ﴿٤٣﴾ [المثدر].

واته: هه موو که سیک له پوژی قیامه تدا
گیروه رده ی کرده وه کانیه تی ﴿٣٨﴾ نیلا نهو
که سانه نه بیته کهوا نامه ی کرده وه و
کتیبه کانیان ده دریته دهستی پاستیان ﴿٣٩﴾
ئه وانه له نیو باخه کانی به هه شته وه پرسیار
ده کهن ﴿٤١﴾ له تاوانباره کان ﴿٤١﴾: چی
ئیوه ی برده نیو دوزه خه وه؟ ﴿٤٢﴾ ئه وانیش
ده لئین: ئیمه لهو که سانه نه بووین که نویژیان
ده کرد ﴿٤٣﴾.

نایا ده زانیته نه گهر که سیک نویژ نه کات
له گهل کیدا حه شر ده کریته؟

وه لامی ئهم پرسیاره مان لهم
فرمووده یه ی خواره وه ده ست ده که ویته:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ
ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ:

(مَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا
وَنَجَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ
يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَنِي
خَلْفٍ) (٣).

واته: پوژیکیان پیغه مبه ر ﷺ باسی
نویژی کردو فرمووی: هه رکه سیک پاریزگاری
بکات له سه ری ئه و نویژ کردنه که ی ده بیته
مایه ی پووناکی و به لگه و پرگار بوونی له پوژی
قیامه تدا، وه هه رکه سیکیش پاریزگاری نه کات
له سه ری ئه و پووناکی و به لگه و پرگار بوونی
نی، وه له پوژی قیامه تدا له گهل (قارون
وفرعون وهامان و ابي بن خلف) دا حه شر
ده کریته .

(ابن القيم) فرموویه تی: (وفیه نکته بدیعة
وهو أن تارك المحافظة على الصلاة إما أن يشغله
ماله أو ملكه أو رياسته أو تجارته، فمن شغله عنها
ماله فهو مع قارون، ومن شغله عنها ملكه فهو
مع فرعون، ومن شغله عنها رياسته ووزارة فهو

(3) (رواه الإمام أحمد في مُسنده رقم: 6733، والدارمي
والبيهقي، وصححه الشيخ الألباني في مشكاة المصابيح:
578).

وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
 ﴿٦٠﴾ [مریم] .

واته: له پاش پیغه مبه ران و شوینکه وتوه
 راسته قینه کانیان که سانیك هاتن به ره و دوا
 پویشتن و خویان دواخت له رپیازی ئه وان
 به وهی که وا نویژیان فه وتاندو نه یانده کردو
 شوینی ئاره زووه کانیان که وتن ئه وان ه
 له داهاتوودا تووشی زهره رو سزای سهخت
 ده بنه وه ﴿٥٩﴾ ئیلا ئه وان ه یان نه بیئت که ته وبه
 ده که ن و ئیمان و باوه پ دینن و کرده وهی چاکه
 ده که ن ئا ئه مانه ده چنه نیو به ه شته وه و هیچ
 سته میان لی ناکریت .

که واته خوینهری به پیزه ندیک
 بیربکه ره وه له وهی که ئیمه ی ئاده میزاد بوچی
 دروست کراوین؟ هه ندیک بیربکه ره وه له
 مردن، هه ندیک بیربکه ره وه له سه رئه نجامی
 تاوان کردن، هه ندیک بیربکه ره وه له و پوژهی
 که خۆت به تاق و تنها له گوردای نه دایک نه
 باوک نه برا نه خوشک نه پاره نه قه سرو
 سه یاره نه شه هاده ی بهرز، هیچ به هاناته وه
 نایهت جگه له کرده وه چاکه کانت نه بیئت که له
 دونیادا ئه نجامت دابوون .

مع هاما، ومن شغلها عنها تجارتها فهو مع أبي بن
 خلف⁽⁴⁾ .

واته: ئه م فه رموده یه وان ه یه کی که م
 وینه ی تیدایه ئه ویش ئه وه یه: ئه و که سه ی که
 وازدینیت له پاریزگاری کردن له سه ر نویژیان
 ئه وه یه پاره و ماله که ی سه رقالی ده کات بو
 ئه وه ی نویژ نه کات یان مولک یان ده سه لات
 یان که سابهت و بازرگانی، جا هه رکه سیك
 پاره و ماله که ی سه رقالی بکات بو نه کردنی
 نویژ ئه و له گه ل (قارون) دا حه شر ده کریت، وه
 هه رکه سیك مولکه که ی سه رقالی بکات بو
 نه کردنی نویژ ئه و له گه ل (فرعون) دا حه شر
 ده کریت، وه هه رکه سیك ده سه لات و
 وزاره ته که ی سه رقالی بکات بو نه کردنی نویژ
 ئه و له گه ل (هامان) دا حه شر ده کریت، وه
 هه رکه سیك که سابهت و تیجاره ته که ی سه رقالی
 بکات بو نه کردنی نویژ ئه و له گه ل (أبي بن
 خلف) دا حه شر ده کریت .

وه خوی گه وره فه رموویه تی:

﴿خَلْفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

الشُّهُوتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ

(4) (الصلاة وحكم تاركها ص: 63 — 64) .

دووباره داوات لیده که مه وه تا ده رگای ته و بهت لیدانه خراوه تا کار له کار نه ترا زاوه تا زمانت توانای پارانه وهی هه یه له خوای گه وره تا چاوه کانت توانای بینینیان هه یه بۆ خویندنه وهی قورئانی پیروز بگه پیره وه و ته و به بکه با له دوارپوژدا نه بیت به ئه هلی دۆزه خ، مه لئ تاوانم زوره و ناتوانم ته و به بکه م ئه ی نازانی ته و به بۆ ئه و که سانه یه که تاوانیان کردوو و گوپراه لئ خوای گه وره یان نه کردوو ئیتر به نوپژ نه کردن بیت یان به نه کردنی بالاپوشی بیت بۆ خوشکان یان به هر تاوانیکی تر ... هتد، ئه ی نازانی ئه و ته و به کردنه ده بیته هوئ هه یه که خوای گه وره له هه موو تاوانه کانت ببوریت؟ وه که له قورئانی پیروزدا ناگادارمان ده کاته وه و ده فهرمویت:

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَنْظُرُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ

الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ [الزمر]

واته: بلی ئه ی به نده کانت ئه ی ئه وانه ی که پوچوون و زیاده پره ویتان کردوو له تاوان کردن بی ئومید مه بن له په حمهت و میهره بانئ خوا چونکه به پاستی خوا له هه موو تاوانه کان خوئ ده بیت، به پاستی خوا لیپورده و به به زه یه .

به پاستی بایه خدان به نوپژ پاریزگاری کردن له سه ری ئه وه نده گرنکه ته نانهت وه صیت و دوا این ناموژگاری پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئه و ممه ته که ی بریتی بووه له نوپژ:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ آخِرُ كَلَامِ رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ: (الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ...) (5).

واته: دوا وته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بریتی بوو له: ناگاتان له نوپژه کانتان بیت ناگاتان له نوپژه کانتان بیت .

وه کوئا وته ی منیش ئه وه یه داواکارم له و خویه ی که منی هیدایهت داوه بۆ سه ر پیگای پاست، هه مووان هیدایهت بدات پیش ئه وه ی ئه و پوژه بیت که په شیمانی سوودی نی یه، وه زور سوپاسی خوینه ری به پیز ده که م که چه ن چرکه یه که له ته مه نی به خویندنه وه ی ئه م نووسراوه به خشی، هیوادارم تاوانیبیتم له و چه ن چرکه یه دا هه ندیک سووم پی گه یان دبیت، به هیوای نوپژیک که په زامه ندی خوای گه وره ی له سه ر بی بۆ هه موو لایه ک . ئامین

وصلی اللّٰه علی نبینا محمد وعلی آله و صحبه أجمعین

(5) (صحیح سنن ابی داود: 5156) .